

بیت العدل اعظم الہی می فرمایند:

”احباء... ہر وظیفہ و ہر تعاملی را باید فرصتی برای همکاری در جهت پیگیری پیشرفت و مہبتی برای ہمراہی یکدیگر در میدان خدمت بہ امراللہ بدانند.

پیام بیت العدل اعظم الہی مورخ ۲۸ دسامبر ۲۰۱۰

عنوان: ہمراہی در مسیر خدمت

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- مجموعہ نصوص حضرت بہاء اللہ (ویژگیہای مورد لزوم در مسیر ہمراہی)

۴- مجموعہ نصوص حضرت عبدالہاء (اتحاد و اتفاق لازمہ ہمراہی)

قسمت اداری

۵-- لزوم ہمکاری احباء با یکدیگر

۶- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الہی رضوان ۲۰۱۰

۷- قسمتی از پیام ۲۸ دسامبر ۲۰۱۰ بیت العدل اعظم الہی

۸- محبت میان قلوب احباب نظر بہ اتحاد حقیقی ارواح بودہ

۹- ہمراہی بدون سخاوت امکان پذیر نیست.

۱۰- شور و مشورت

۱۱- برنامه نونہالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۲- الفت و پذیرائی

۱۳- مناجات خاتمہ

همانگونه که مستحضرید از جمله مواهب حیات برای هر انسانی ارائه خدماتی است که در طول زندگی خود به جامعه بشری تقدیم میدارد و چه نیکوست اگر این موهبت به موهبت همراهی و همدلی با سائرین، در مسیر خدمت منضم گردد. و این موهبت نه صرفاً همراه شدن با دیگران در میدان خدمت می باشد بلکه همراه کردن سائرین را نیز شامل می گردد. در این برنامه سعی بر آن است با عنایت به آثار مبارکه و نیز هدایات بیت العدل اعظم الهی به بررسی اهمیت و نقش همراهی در مسیر خدمت پرداخته و شرایط ضروری آن را مورد توجه قرار دهیم. لازم به ذکر است مواردی که در قسمت روحانی مورد اشاره قرار گرفته اند، به طور خاص شرائطی را که زمینه ساز همراهی در مسیر خدمت می باشند، بیان می نمایند. ضروری است این نکات مورد تعمق قرار گرفته و به عنوان ویژگیهای مورد لزوم در مسیر همراهی جمع بندی شوند.

مؤید باشید

۱- مناجات شروع

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این نفوس طیبه طاهره را ابناء ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای رحمانی کن. این قلوب زنده را سرشار از باده محبتت فرما، و این جانهای آزاد را به بشارت کبری، فرح و مسرت بی منتهی بخش. زبانها را به ذکرت ناطق کن و دیده ها را به مشاهده انوار ملکوتت روشن فرما. ای پروردگار، فیض آسمانی بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس را به قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و بشارتی روحی و تأییدی روح القدس، موفق و مؤید فرما توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی عالم و واقف و بینا

ع ع

مجموعه مناجاتهای چاپ آلمان ص ۱۷۴

هُوَ اللَّهُ

إِلَهِي إِلَهِي أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ وَحَّدَ نَفُوسَ أَصْدِقَائِكَ وَاجْعَلْهُمْ مُتَّحِدِينَ وَ مُتَّفَقِينَ فِي جَمِيعِ الشُّؤْنِ وَ اجْمَعْهُمْ عَلَيَّ مَعِينِ
رَحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِّيَّتِكَ وَفِي ظِلِّ رَايَةِ فِرْدَاوَيْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ احْشُرْهُمْ تَحْتَ لِوَاءِ الْوَحْدَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ - وَاحْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ عَنِ كُلِّ
بَلِيَّةٍ أَنْتَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُهِيمُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ . عبد البهاء عباس

مجموعه مناجاتهای چاپ آلمان ص ۵۴

۳- مجموعه نصوص حضرت بهاء الله (ویژگیهای مورد لزوم در مسیر همراهی)

پرهیز از احساس برتری نسبت به سائرین

" برتری و بهتری که به میان آمد، عالم خراب شد و ویران مشاهده گشت. نفوسی که از بحر بیان رحمن، آشامیده اند و به افق اعلی ناظرند، باید خود را در یک صُقع و در یک مقام مشاهده کنند. اگر این فقره ثابت شود و به حول و قوه الهی محقق گردد، عالم جنت ابهی دیده شود. بلی انسان عزیز است چه که در کل، آیه حق موجود ولکن خود را أعلم و أرجح و أفضل و أتقی و أرفع دیدن، خطائی است کبیر. طوبی از برای نفوسی که به طراز این اتحاد مزینند و مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَوْفِقٌ گشته اند."

ص ۷-۳۹۶ ادعیه حضرت محبوب

مدارا و محبت نسبت به سائرین

" باید کل با یکدیگر به رفق و مدارا و محبت، سلوک نمایند و اگر نفسی از ادراک بعضی مراتب عاجز باشد یا نرسیده باشد، باید به کمال لطف و شفقت با او تکلم نمایند و او را متذکر کنند، مِنْ دُونِ أَنْكَهْ فِي خُودِ فَضْلِي وَ عَلَوِي مَشَاهِدَةٌ نَمَائِدُ."

ص ۲۲۱ مجموعه اقتدارات

خضوع و خشوع در برخورد با سائرین

" اگر به خضوع و خشوع و سایر سجایای حق بین عباد ظاهر شوید، ذیل تقدیس از مفتریات ابلیس و مظاهرش ظاهر ماند و آلوده نشود و کذب مُفْتَرِینَ، برعالمیان ظاهر و هویدا گردد " .

ص ۳۳۸ ج ۴ آثار قلم اعلی

۴- مجموعه نصوص حضرت عبدالبهاء (اتحاد و اتفاق لازمه همراهی)

"آنچه اعظم امور است آن اتحاد و اتفاق جمهور احبّاً و ائتلاف تامّ در میان یاران. این اهمّ امور است. اگر نفسی ملول گردد، اهمّیت بدهید به هر وسیله باشد، او را گرم کنید و در دایره و حلقه خویش درآرید. اگر چنین شود، پرتو نور مبین، جهانگیر گردد.

مکاتیب ج ۳ ص ۳۴۰

باری ای یاران الهی، قدم ثابت نمائید و عهد محکم کنید و متحد و متفق، در انتشار راحه محبت الله بکوشید و ترویج تعالیم الهیه نمائید تا جسم مرده این جهان را جان بخشید و هر بیمار دو جهانرا، شفای حقیقی مبذول دارید .

مکاتیب ج ۴ ص ۱۲۴

ای یونس دریای انس، خدمت امر الله الیوم الفت و محبت احبّاء الله است. باید در کمال فقر و فنا و محو و صفا و خضوع و خشوع و وفا با یکدیگر الفت نمائیم و در نشر نفحات بکوشیم؛ زیرا استعداد الیوم فوق الحدّ است. اگر چنانچه تأخیری افتد، از قصور ماست و سبب این قصور فتور در اتحاد و اتفاق.

منتخبات مکاتیب ج ۲ ص ۱۳۱

۵- لزوم همکاری احباء با یکدیگر

حضرت ولی امرالله می فرماید:

"ضروری ترین چیز برای احباء در هر موردی اینست که با هماهنگی کار کنند، زیرا اگر با یکدیگر همکاری نکنند، نیازی به تبلیغ نخواهد بود و مطلبی برای تبلیغ وجود نخواهد داشت. آنچه ما نیاز داریم اثبات فداکاری و از خود گذشتگی بیش از حد برای امر الهی نیست، زیرا این موضع، به وفور ثابت شده و می شود. اما محبت الهی و عشق به حضرت عبدالبهاء و اوامر او، باید به صورت عشق و محبت نسبت به همدیگر تجلی یابد. اگر این امر الهی نتواند دو نفر را متحد سازد، چطور می توان انتظار داشت دنیا را متحد کند.؟"

عشقی که درنگ را نشاید ص ۱۴۳

نشانه این تکامل در آگاهی جمعی استفاده روزافزون از واژه "همراهی" در مکالمات بین احبّا است، واژه‌ای که با وارد شدن در مجموعه لغات متداول در جامعه بهائی، مفهوم جدیدی یافته است. این واژه نمایانگر تقویت چشم‌گیر فرهنگی است که در آن یادگیری، شیوه عمل است، شیوه‌ای که باعث مشارکت آگاهانه تعداد فزاینده‌ای از مردم در کوششی متحد برای به کارگیری تعالیم حضرت بهاءالله در بنای تمدن الهی می‌گردد، تمدنی که تأسیس آن به فرموده حضرت ولی‌امرالله، غایت قصوی و مقصد اعلاّی این دور مقدّس است. چنین رویکردی با ورشکستگی روحانی و روش رو به زوال یک نظام اجتماعی کهنه، شدیداً در تضاد است. نظامی که اغلب با سلطه‌جویی یا آز و طمع و یا ایجاد حس گناه‌کاری در افراد و یا دخل و تصرف ریاکارانه در امور، خواهان تسلط بر قوای بشری می‌باشد. تجلی این تحوّل فرهنگی در روابط بین احبّا، در کیفیت تعامل آنان مشاهده می‌شود. یادگیری به صورت یک شیوه عمل مُستلزم آن است که همگی تواضع و فروتنی در پیش گیرند؛ حالتی که در آن انسان، نفس خویش را فراموش می‌کند، توکل تام بر حضرت پروردگار دارد، متکی به قدرت و حمایت اوست، به تأییدات لاریبّه‌اش مطمئن است و به یقین مُبین می‌داند که تنها حیّ توانا است که قادر است پشه ضعیف را عقاب قوی و قطره را بحر عظیم نماید. در چنین حالتی نفوس پیوسته با هم فعالیت می‌کنند و شادی و سرور خود را نه چندان در دست‌آوردهای خویش بلکه در پیشرفت و خدمات دیگران می‌یابند. از این جهت است که افکارشان همواره متوجه یاری رساندن به یکدیگر است؛ تا بر قُلل خدمت در سبیل امر مبارکش، عروج نمایند و در افلاک علم و معرفت او، به پرواز درآیند. این است آنچه شاهد شکوفایی آن در الگوی کنونی فعالیت، در سراسر جهان هستیم، الگویی که پیر و جوان و قدیم و جدید همه در کنار هم به ترویج آن مشغولند.

۷- قسمتی از پیام ۲۸ دسامبر ۲۰۱۰ بیت العدل اعظم الهی

همه نیازمند تشویق و حمایت هستند اما نه تشویق و حمایت نظری، بلکه بر اساس دانش واقعی؛ که تنها با خدمت در کنار یکدیگر حاصل می‌گردد. ایمان به توانمندی هر فرد مشتاق به خدمت از طرف کسانی که مایلند احبّا را به مشارکت جدی در اجرای نقشه ترغیب نمایند، حائز اهمیت بسیار خواهد بود. محبت بدون قید و شرط و فارغ از حس برتری برای کسانی که می‌خواهند به احبّا کمک کنند تا تردید را، به شهامت ناشی از ایمان به خدا و هیجان‌طلبی را، به تعهد نسبت به اقدام درازمدت تبدیل نمایند، از ضروریات خواهد بود. عزم جزم، همراه با آرامش، در تلاش برای تبدیل موانع به وسیله‌ای برای پیشرفت جنبه حیاتی خواهد داشت. آمادگی برای گوش دادن، توأم با بصیرت عمیق روحانی، برای تشخیص موانعی که می‌تواند بعضی از احبّا را از درک ضرورت وحدت در عمل بازدارد، بسیار ارزشمند خواهد بود... احبّا با مشارکت روزافزون در امور تبلیغی و اداری، مشارکتی که با حالت یادگیری خاضعانه صورت می‌گیرد، هر وظیفه و هر تعاملی را باید فرصتی برای همکاری در جهت پی‌گیری پیشرفت و موهبتی برای همراهی یکدیگر در میدان خدمت به امر الله بدانند. از این طریق گرایش به زیاده‌روی در تعلیم کاهش خواهد یافت و تمایل به تقلیل یک فرایند پیچیده تقلیب روحانی به چند گام ساده بر طبق مقررات یک دستورالعمل برطرف خواهد شد. اقدامات پراکنده، در

زمینه‌ای مشترک مرتبط می‌گردد و حتی کوچک‌ترین گام‌ها پرمعنا می‌شود. عمل‌کرد قوای روحانی در میدان خدمت، به طور روزافزون نمایان می‌شود و پیوندهای دوستی که برای یک الگوی صحیح رشد جنبه‌ی حیاتی دارد، مُستمرّاً تقویت می‌گردد.

۹- همراهی بدون سخاوت امکان‌پذیر نیست.

سخاوت فقط در امور مادی نیست. سخاوت در مهربانی، در لبخندمان، در وقتمان، سخاوت باعث همراهی با دیگران می‌شود. باعث لذت بردن از پیشرفت دیگران می‌شود. سخاوت باعث می‌شود هر قوائی که داریم از جمله، آگاهیها، توانائیها، وقت، پول و انرژی خود را در اختیار دیگران قرار دهیم و این باید جزء فرهنگ ما بشود. مهمترین کار در این پنج سال همراهی کردن با دیگران است و این بدون سخاوت ممکن نیست.

سخنرانی دکتر ایدلخانی در مورد کتاب ۱۰ روحی

۸- محبت میان قلوب احباب نظر به اتحاد حقیقی ارواح بوده

مظهر ظهور الهی، دوست حقیقی ما، ما را به خاطر خودمان دوست دارد. ما نیز دوستانمان را به خاطر خودشان دوست داریم و نه به خاطر مصلحت و خیری که به خودمان می‌رسد. با این که این اصلی واضح است، هر گاه سهواً در روابط خود از معیارهای دنیوی پیروی کنیم، به عمل درآوردن این اصل دشوار می‌شود. وقتی پیرامون خود را می‌نگریم چه می‌بینیم؟ می‌بینیم دوستی، به کالایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود و به تلویح یا تصریح، ارزش آن به نحوی فزاینده با میزان سودی که یک یا چند نفر از آن رابطه می‌برند، اندازه‌گیری می‌شود. و چه بسا، احساسات زودگذر، افراد را به دوست شدن با یکدیگر وادار می‌سازد و بعداً، همان احساسات آنها را به دور شدن از هم مجبور می‌کند. نصّ زیر را بخوانید و درباره‌ی آن تأمل کنید:

"محبت میان قلوب احباب نظر به اتحاد حقیقی ارواح بوده. این حُبّ به معرفت الهی حاصل شود تا انسان محبت الهی را در مرآت قلب ببیند. هر یک انعکاس جمال الهی را در دیگری مشاهده نماید؛ چون این شباهت را میان خود بینند، به محبت، مجذوب یکدیگر گردند. این محبت، کل را امواج یک دریا کند، این محبت، کل را نجوم یک آسمان و اثمار یک شجر نماید. این محبت، اتفاق حقیقی را تحقق بخشد و بنیاد اتحاد واقعی گردد. اما محبتی که گاه میان دوستان وجود دارد محبت (حقیقی) نیست، چه که در معرض انقلاب است، جذبه‌ی صرف است. چون نسیمی بوزد، اشجار ضعیف تسلیم شوند. چون باد از جهت شرق باشد، درخت به غرب متمایل شود و چون از جهت غرب بوزد، درخت به شرق متمایل گردد. این محبت، ریشه در شئون تصادفی حیات دارد. این محبت

نیست، آشنایی صرف است، در معرض تغییر است. امروز می بینی دو نفس به ظاهر دوست صمیمی اند و فردا تغییر می کند. دیروز حاضر بودند در راه یکدیگر جان فدا کنند، امروز از مصاحبت هم در گریزند. این محبت نیست. تسلیم قلوب به تصادفات زندگی است. چون علت مرتفع شود، محبت منقضی گردد. این به واقع محبت نیست. (ترجمه)

... افرادی که اهداف و آرمان های شان همگراست، به صورت طبیعی به سوی یکدیگر کشیده می شوند. طلب خالصانه خدمت به نوع انسان نیرویی است که افراد را گرد هم می آورد و اجازه می دهد بایکدیگر پیوندهای دوستی برقرار کنند.

۱۰- شور و مشورت

لطفا مطلب ذیل را مجددا مطالعه نمائید و در خصوص مشخصات الگوئی که به فرموده بیت العدل اعظم الهی "پیر و جوان و قدیم و جدید همه در کنار هم به ترویج آن مشغولند." به تبادل نظر پردازید

بیت العدل اعظم الهی می فرمایند:

"یادگیری به صورت یک شیوه عمل مستلزم آن است که همگی تواضع و فروتنی در پیش گیرند؛ حالتی که در آن انسان، نفس خویش را فراموش می کند، توکل تام بر حضرت پروردگار دارد، متکی به قدرت و حمایت اوست، به تأییدات لاریبته اش مطمئن است و به یقین مبین می داند که تنها حیّ توانا است که قادر است پشه ضعیف را عقاب قوی و قطره را بحر عظیم نماید. در چنین حالتی نفوس پیوسته با هم فعالیت می کنند و شادی و سرور خود را نه چندان در دست آوردهای خویش بلکه در پیشرفت و خدمات دیگران می یابند. از این جهت است که افکارشان همواره متوجه یاری رساندن به یکدیگر است؛ تا بر قلیل خدمت در سبیل امر مبارکش، عروج نمایند و در افلاک علم و معرفت او، به پرواز درآیند. این است آنچه شاهد شکوفایی آن در الگوی کنونی فعالیت، در سراسر جهان هستیم، الگویی که پیر و جوان و قدیم و جدید همه در کنار هم به ترویج آن مشغولند.